

“मीठे बच्चे- सबै कुरा यादमा आधारित छ, यादबाट नै तिमी मीठो बन्नेछौ, यस यादमा नै मायाको युद्ध चल्छ ।”

प्रश्न:- यो ड्रामामा कुनचाहिँ रहस्य धेरै विचार गर्न योग्य छ, जुन तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ ?

उत्तर:- तिमी जान्दछौ- ड्रामामा एउटा पार्ट अर्को पटक खेल्न सकिँदैन । सारा दुनियाँमा जे पनि पार्ट खेल्छ त्यो एक अर्कोभन्दा नयाँ हुन्छ । तिमीले विचार गर्छौ- सत्ययुगदेखि लिएर अहिलेसम्म कसरी दिन परिवर्तन हुन्छ । सारा क्रियाकलाप (एक्टिभिटी) परिवर्तन हुन्छ । आत्मामा ५ हजार वर्षका क्रियाकलापको रिकर्ड भरिएको छ, जुन कहिल्यै परिवर्तन हुन सक्दैन । यो सानो कुरा तिमी बच्चाहरू बाहेक अरू कसैको बुद्धिमा आउन सक्दैन ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबाले रूहानी बच्चाहरूसँग सोध्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू, तिमीले आफ्नो भविष्यको पुरुषोत्तम मुख, पुरुषोत्तम चोला देख्दछौ ? यो पुरुषोत्तम संगमयुग हो नि । तिमीले महसुस गर्छौ- हामी फेरि नयाँ दुनियाँ सत्ययुगमा यिनको वंशावलीमा जानेछौ, जसलाई सुखधाम भनिन्छ । त्यहाँका लागि नै तिमी अहिले पुरुषोत्तम बनिरहेका छौ । बसी-बसी यो विचार आउनुपर्छ । विद्यार्थीले जब पढ्छन् तब उनीहरूको बुद्धिमा यो अवश्य रहन्छ- भोलि म यो बन्नेछु । त्यस्तै तिमी पनि यहाँ बस्दा जान्दछौ- हामी विष्णुको कुलमा जानेछौ । तिम्रो बुद्धि अहिले अलौकिक छ । अरू कुनै मनुष्यको बुद्धिमा यो कुरा रमण हुन सक्दैन । यो कुनै साधारण सत्सङ्ग होइन । यहाँ बसेका छौ, बुझ्दछौ- सत्य बाबा जसलाई शिव भनिन्छ, हामी उहाँको संगतमा बसेका छौ । शिवबाबा नै रचयिता हुनुहुन्छ, उहाँले नै यस रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्नुहुन्छ । उहाँले नै यो ज्ञान दिनुहुन्छ । मानौं हिजोको कुरा सुनाउनुहुन्छ । यहाँ बसेका छौ, यो त याद छ नि- हामी आएका हौं पूरा परिवर्तन (रिज्युवनेट) हुन अर्थात् यो शरीर परिवर्तन गरेर दैवी शरीर लिन । आत्माले भन्छ- यो हाम्रो तमोप्रधान पुरानो शरीर हो । यसलाई परिवर्तन गरेर यस्तो (देवताको जस्तो) शरीर लिनु छ । कति सहज लक्ष्य-उद्देश्य छ । पढाउनेवाला टिचर अवश्य पनि पढ्नेवाला विद्यार्थी भन्दा होशियार हुनुहुन्छ नि । उहाँले पढाउनुहुन्छ, राम्रो कर्म पनि सिकाउनुहुन्छ । अहिले तिमीले सम्झन्छौ- हामीलाई सर्वोच्च बाबाले पढाउनुहुन्छ । त्यसैले अवश्य पनि देवी-देवता नै बनाउनुहुनेछ । यो पढाइ हो नै नयाँ दुनियाँका लागि । अरू कसैलाई नयाँ दुनियाँका बारेमा अलिकति पनि थाहा छैन । यी लक्ष्मी-नारायण नयाँ दुनियाँका मालिक थिए । देवी-देवताहरू पनि त नम्बरवार हुन्छन् नि । सबै समान त हुन पनि सक्दैनन् किनकि राजधानी हो नि । यो ख्याल तिमीहरूमा चल्नुपर्छ । हामी आत्माहरूले पावन बन्नका लागि अहिले पावन बाबालाई याद गर्छौ । आत्माले आफ्ना प्यारा बाबालाई याद गर्छ । बाबा स्वयम् भन्नुहुन्छ- तिमीले मलाई याद गर्नु भन्ने पावन सतोप्रधान बन्नेछौ । सारा कुरा यादको यात्रामा आधारित छ । बाबाले अवश्य सोध्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, मलाई कति समय याद गर्छौ ? यादको यात्रामा नै मायाको युद्ध चल्छ ? तिमीले युद्धलाई पनि बुझेका छौ । यो यात्रा होइन तर लडाईं जस्तै हो, यसमा नै धेरै होशियार रहनुपर्छ । ज्ञानमा मायाको तुफान आदिको कुरा हुँदैन । बच्चाहरूले भन्छन् पनि- हामीले बाबाको याद गर्छौ, तर मायाको एउटै तुफानले तल गिराइदिन्छ । पहिलो नम्बरको तुफान हो देह-अभिमानको । फेरि हो काम, क्रोध, लोभ, मोहको । बच्चाहरूले भन्छन्- बाबा, हामीले धेरै कोसिस गर्छौं यादमा रहनको लागि, कुनै विघ्न नआओस् भनेर तर फेरि पनि तुफान आइहाल्छ । आज क्रोधको, भोलि लोभको तुफान आउँछ । बाबा आज मेरो अवस्था धेरै राम्रो रह्यो, सारा दिन कुनै तुफान आएन । धेरै खुशी लाग्यो । बाबालाई धेरै प्यारसँग याद गरौं । स्नेहका आँसु पनि बगिरहे । बाबाको यादबाटै धेरै मीठा बन्नेछौ ।

यो पनि जान्दछौ- हामी मायासँग हार खाँदा-खाँदा कहाँ आइपुगेका छौ । यो कसैले कहाँ सम्झन्छन् र ! मनुष्यले त लाखौं वर्ष भनिदिन्छन् या परम्परा भनिदिन्छन् । तिमीले भन्छौ- हामी फेरि मनुष्यबाट देवता बनिरहेका छौ । यो ज्ञान बाबाले नै आएर दिनुहुन्छ । विचित्र (निराकार) बाबाले नै विचित्र (अद्भुत) ज्ञान दिनुहुन्छ । विचित्र निराकारलाई भनिन्छ । निराकारले कसरी यो ज्ञान दिनुहुन्छ ? बाबाले स्वयम् सम्झाउनुहुन्छ- म कसरी यस तनमा आउँछु, तैपनि मनुष्य अल्मलिन्छन् । के एउटै, यसै तनमा मात्र आउनुहुन्छ ! तर ड्रामामा यही तन निमित्त बन्छ । अलिकति पनि परिवर्तन हुन सक्दैन । यो कुरा तिमीले नै बुझेर अरूलाई बुझाउँछौ । आत्माले नै पढ्छ । आत्माले नै सिक्छ- सिकाउँछ । आत्मा एकदम मूल्यवान् छ । आत्मा अविनाशी छ, केवल शरीर विनाश हुन्छ । हामी आत्माहरूले आफ्ना परमपिता परमात्माबाट रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको, ८४ जन्मको ज्ञान लिइरहेका छौ । ज्ञान कसले लिन्छ ? हामी आत्माहरूले । तिमी आत्माले नै ज्ञानका सागर बाबाबाट मूल वतन, सूक्ष्मवतनलाई जानेका छौ । मनुष्यहरूलाई हामीले आफूलाई आत्मा सम्झनुपर्छ भन्ने थाहै छैन । मनुष्यहरूले त आफूलाई शरीर सम्भेर उल्टो

लट्किएका छन् । गायन पनि छ— आत्मा सत्, चित, आनन्द स्वरूप छ । परमात्माको सबैभन्दा धेरै महिमा छ । एक बाबाको कति महिमा छ । उहाँ नै दुःख-हर्ता, सुख-कर्ता हुनुहुन्छ । लामखुट्टे आदिको त यति महिमा गरिदैन— ऊ दुःख-हर्ता, सुख-कर्ता, ज्ञानको सागर हो ? होइन, यो त हो बाबाको महिमा । तिमी बच्चाहरू पनि मास्टर दुःख-हर्ता सुख-कर्ता हो । तिमी बच्चाहरूलाई पनि यो ज्ञान थिएन, केटाकेटी (बेबी) बुद्धि जस्तै थियो । सानो बच्चामा ज्ञान हुँदैन, कुनै अवगुण पनि हुँदैन, त्यसैले उनीहरूलाई महात्मा भनिन्छ किनकि पवित्र हुन्छन् । जति सानो बच्चा त्यति नम्बरवन फूल । बिल्कुलै कर्मातीत अवस्था जस्तो हुन्छ । कर्म-अकर्म-विकर्मलाई केही पनि जान्दैनन्, त्यसैले तिनीहरू फूल हुन् । सबैलाई आकर्षित गर्छन् । जसरी एक बाबाले सबैलाई आकर्षित गर्नुहुन्छ । बाबा आउनुभएको नै सबैलाई आकर्षित गरेर सुगन्धित फूल बनाउन हो । कति त काँडाको काँडे रहन्छन् । ५ विकारहरूको वशीभूत हुनेलाई काँडा भनिन्छ । पहिलो नम्बरको काँडा हो देह-अभिमानको, जसबाट अरू काँडाको जन्म हुन्छ । काँडाको जंगलले धेरै दुःख दिन्छ । किसिम-किसिमका काँडा जंगलका हुन्छन् नि । त्यसैले यसलाई दुःखधाम भनिन्छ । नयाँ दुनियाँमा काँडा हुँदैनन् त्यसैले त्यसलाई सुखधाम भनिन्छ । शिवबाबाले फूलको बगैँचा लगाउनुहुन्छ, रावणले काँडाको जंगल लगाउँछ । त्यसैले रावणलाई काँडाद्वारा जलाउँछन् र बाबालाई फूल चढाउँछन् । यी कुराहरूलाई बाबा जान्नुहुन्छ र बच्चाहरूले पनि जान्दछन्, अरू कसैले जान्दैनन् ।

तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— ड्रामामा एउटा पार्ट अर्को पटक हुन सक्दैन । बुद्धिमा छ सारा दुनियाँमा जो पार्ट खेलिन्छ त्यो एक-अर्को भन्दा नयाँ हुन्छ । तिमीले विचार गर— सत्ययुगदेखि लिएर अहिलेसम्म कसरी समय परिवर्तन हुन्छ । सारा क्रियाकलाप नै परिवर्तन हुन्छ । ५ हजार वर्षका क्रियाकलापको रिकर्ड आत्मामा भरिएको छ । त्यो कहिल्यै परिवर्तन हुन सक्दैन । हरेक आत्मामा आ-आफ्नो पार्ट भरिएको छ । यो सानो कुरा पनि कसैको बुद्धिमा आउन सक्दैन । यो ड्रामाको भूत, वर्तमान, भविष्यलाई तिमीले जान्दछौ । यो विद्यालय हो नि । पवित्र बनेर बाबालाई याद गर्ने पढाइ बाबाले पढाउनुहुन्छ । यो कुरा कहिल्यै सोचेका थियौ— बाबा आएर यस्तो पतितबाट पावन बन्ने पढाइ पढाउनुहुनेछ ! यस पढाइबाट हामी विश्वका मालिक बन्नेछौ ! भक्तिमार्गका पुस्तक भिन्नै हुन्, त्यसलाई कहिल्यै पढाइ भनिदैन । ज्ञान विना सद्गति होस् पनि कसरी ? बाबा विना ज्ञान कहाँबाट आओस् जसबाट सद्गति होस् । जब तिमी सद्गतिमा हुनेछौ तब भक्ति गर्छौ । यस्तो हुँदैन, त्यहाँ हुन्छ नै अपार सुख, फेरि भक्ति केका लागि गर्ने ? यो ज्ञान अहिले मात्रै तिमीलाई मिल्छ । सबै ज्ञान आत्मामा रहन्छ । आत्माको कुनै धर्म हुँदैन । आत्माले जब शरीर धारण गर्छ अनि भन्छन् फलाना यो-यो धर्मको हो । आत्माको धर्म के हो ? एक त आत्मा बिन्दु जस्तै छ र शान्त स्वरूप छ, शान्तिधाममा रहन्छ ।

अहिले बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— सबै बच्चाहरूलाई बाबामा हक छ । धेरै बच्चाहरू छन् जो अरू-अरू धर्ममा परिवर्तन भएर गएका छन् । ती फेरि निस्किएर आफ्नो असली धर्ममा आउनेछन् । जसले देवी-देवता धर्म छोडेर अर्को धर्ममा गएका छन् ती सबै पातहरू (आत्माहरू) आफ्नो स्थानमा आउनेछन् । तिमीले सबैभन्दा पहिला त बाबाको परिचय दिनुपर्छ । यसै कुरामा सबै अल्मलिएका छन् । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— अहिले हामीलाई कसले पढाउनुहुन्छ ? बेहदका बाबाले । कृष्ण त देहधारी हुन्, यिनलाई (ब्रह्मालाई) पनि दादा भनिन्छ । तिमी सबै भाइ-भाइ हो नि । फेरि हुन्छ पद अनुसार । भाइको शरीर कस्तो छ, बहिनीको शरीर कस्तो छ । आत्मा त एक सानो सितारा हो । यति सारा ज्ञान एक सानो सितारामा हुन्छ । सिताराले शरीर विना कुरा गर्न पनि सक्दैन । सितारालाई पार्ट खेलनका लागि यति धेरै इन्द्रियहरू मिलेका छन् । तिमी सिताराहरूको दुनियाँ नै अलग छ । आत्माले यहाँ आएर फेरि शरीर धारण गर्छ । शरीर सानो-ठूलो हुन्छ । आत्माले नै आफ्नो बाबालाई याद गर्छ । त्यो पनि जबसम्म शरीरमा हुन्छ । घरमा आत्माले बाबालाई याद गर्छ र ? गर्दैन । हामी कहाँ छौ ! त्यहाँ केही पनि थाहा हुँदैन । आत्मा र परमात्मा जब दुवै शरीरमा हुन्छन् तब आत्मा र परमात्माको मेला भनिन्छ । गायन पनि छ— *आत्मा-परमात्मा अलग रहे बहुकाल.....* कति समय अलग रहे ? याद आउँछ— कति समय अलग रहे ? सेकेण्ड-सेकेण्ड बित्दै ५ हजार वर्ष बित्यो । फेरि पहिलो नम्बरबाट शुरू गर्नु छ, यथार्थ हिसाब छ । अहिले तिमीसँग यिनले कहिले जन्म लिए भनी कसैले सोधेमा तिमीले यथार्थ बताउन सक्छौ । श्रीकृष्णले नै पहिलो नम्बरमा जन्म लिन्छन् । शिवको त कुनै मिनेट, सेकेण्ड निकाल्न सकिदैन । कृष्णका लागि तिथि-मिति, मिनेट-सेकेण्ड निकाल्न सक्छौ । मनुष्यको घडीमा फरक पर्न सक्छ । शिवबाबाको अवतरणमा त बिल्कुल फरक पर्न सक्दैन । थाहै हुँदैन कहिले आउनुभयो ? यस्तो पनि होइन, साक्षात्कार भयो अनि आउनुभयो । होइन, अन्दाज लगाउन सक्छन् । मिनेट-सेकेण्डको हिसाब बताउन सक्दैनन् । उहाँको

अवतरण पनि अलौकिक छ, उहाँ आउनुहुन्छ नै बेहदको रातको समयमा । अरू जति पनि अवतरण आदि हुन्छ, त्यो थाहा हुन्छ । आत्मा शरीरमा प्रवेश गर्छ । सानो चोला लिन्छ अनि विस्तारै-विस्तारै ठूलो हुन्छ । शरीरसँगै आत्मा बाहिर आउँछ । यी सबै कुराहरूको विचार सागर मंथन गरेर फेरि अरूलाई सम्झाउनुपर्छ । कति धेरै मनुष्य छन्, एक अर्कोसँग मिल्दैन । कति ठूलो मण्डप छ । मानौं ठूलो हल हो, जसमा बेहदको नाटक चल्छ ।

तिमी बच्चाहरू आउँछौं- नरबाट नारायण बन्नका लागि, बाबाले जुन नयाँ सृष्टि रचना गर्नुहुन्छ त्यसमा उच्च पद लिनका लागि । बाँकी यो जुन पुरानो दुनियाँ छ त्यो त विनाश हुनेछ । बाबाद्वारा नयाँ दुनियाँको स्थापना भइरहेको छ । बाबाले त फेरि पालना पनि गर्नुपर्छ । अवश्य जब यो शरीर छोडिन्छ तब फेरि सत्ययुगमा नयाँ शरीर लिएर पालना गरिन्छ । त्यो भन्दा पहिला यो पुरानो दुनियाँको विनाश पनि हुनु छ । सृष्टिलाई आगो लाग्नेछ । पछि यो भारतखण्ड मात्रै रहनेछ, बाँकी सबै समाप्त हुनेछ । भारतमा पनि अलिकति बच्नेछन् । तिमीले अहिले मेहनत गरिरहेका छौं- विनाश पछि फेरि सजाय खान नपरोस् । यदि विकर्म विनाश भएन भने सजाय पनि खानुपर्नेछ र पद पनि मिल्दैन । तिमीलाई कसैले तपाईं कसका पासमा जानुहुन्छ भनी सोधेमा भन- शिवबाबाको पासमा, जो ब्रह्मा तनमा आउनुभएको छ । यी ब्रह्मा कुनै शिव हुनुहुन्न । जति बाबालाई जान्दछौं उति बाबासँग प्यार पनि हुनेछ । बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, तिमीले अरू कसैसँग प्यार नगर, अरूसँग प्यार तोडेर एकसँग जोड । जसरी प्रेमी-प्रेमिका हुन्छन् नि । यो पनि त्यस्तै हो । १०८ सच्चा आशिक बन्छन्, त्यसमा पनि ८ सच्चा-सच्चा बन्छन् । ८ को पनि माला छ नि । ९ रत्नको गायन छ । ८ दाना, नवौं बाबा । मुख्य हुन् ८ देवताहरू, फेरि १६१०८ राजकुमार-राजकुमारीहरूको कुटुम्ब बन्छ त्रेता अन्त्य तक । बाबाले त हत्केलामा स्वर्ग देखाउनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई नशा छ- हामी त सृष्टिका मालिक बन्छौं । बाबासँग यस्तो व्यापार गर्नु छ । भन्दछन्- कुनै बिरलै व्यापारीले यो व्यापार गर्न सक्छ । यस्तो कुनै व्यापारी कहाँ हुन्छ । त्यसैले प्यारा बच्चाहरू यस्तो उमङ्गमा रहने गर, हामी जादैछौं बाबाको पासमा, माथि रहने बाबाको पासमा । दुनियाँलाई थाहा छैन, उनीहरूले भन्दछन्- त्यो त अन्त्यमा आउनेछ । अहिले त्यही कलियुगको अन्त्य हो । त्यही गीता, महाभारतको समय हो, तिनै यादव जसले मिसाइल (मूसल) निकालिरहेका छन् । तिनै कौरवहरूको राज्य र त्यही तिमी पाण्डव खडा छौ ।

तिमी बच्चाहरूले अहिले घर बसेर आफ्नो कमाई गरिरहेका छौ । घरैमा भगवान् आउनुभएको छ, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- आफ्नो कमाई गर । यो हीरा जस्तो जीवनलाई अनमोल भनी गायन गरिएको छ । अब यसलाई कौडीमा बदलेर गुमाउनु हुँदैन । अहिले तिमीले यस पुरानो दुनियाँलाई रामराज्य बनाउँछौ । तिमीलाई शिवबाबाबाट शक्ति मिलिरहेको छ । तर आजकल कैयौंको अकालमा मृत्यु पनि हुन्छ । बाबाले बुद्धिको ताला खोल्नुहुन्छ र मायाले बुद्धिको ताला बन्द गरिदिन्छ । अहिले तिमी माताहरूलाई नै ज्ञानको कलश मिलेको छ । अबलाहरूलाई शक्ति दिनेवाला उहाँ हुनुहुन्छ । यही ज्ञान अमृत हो । शास्त्रको ज्ञानलाई कुनै अमृत भनिदैन । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) एक बाबाको आकर्षणमा रहेर सुगन्धित फूल बन्नु छ । आफ्ना प्यारा बाबालाई याद गरेर देह-अभिमानको काँडालाई जलाइदिनु छ ।
- २) यो हीरा तुल्य जन्ममा अविनाशी कमाई जम्मा गर्नु छ, कौडीको लागि यसलाई गुमाउनु छैन । एक बाबासँग सच्चा प्यार गर्नु छ, एकको संगतमा रहनु छ ।

वरदान:- स्वमानको सीटमा सेट भएर हर परिस्थितिलाई पार गर्ने सदा विजयी भव

सदा आफ्नो यो स्वमानको सीटमा स्थित होऊ- म विजयी रत्न हुँ, मास्टर सर्वशक्तिमान् हुँ । जस्तो सीट हुन्छ त्यस्तै लक्षण आउँछन् । कुनै पनि परिस्थिति सामुन्ने आयो भने सेकेण्डमा आफ्नो सिटमा सेट होऊ । सीटवालाको नै अर्डर मानिन्छ । सीटमा रत्यौ भने विजयी बन्नेछौ । संगमयुग हो नै सदा विजयी बन्ने युग, यो युगको वरदान हो, त्यसैले वरदानी बनेर विजयी बन ।

स्लोगन:- सबै आसक्तिहरूमाथि विजय प्राप्त गर्नेहरू नै शिवशक्ति पाण्डव सेना हुन् ।